

بسم الله الرحمن الرحيم!

جامعه افغانستان بين طوفان‌های جنگ، بی‌کاری، گرسنگی، فقر، ویروس کرونا و دو رئیس جمهور!

(ترجمه)

خبر

به نقل از طلوع نیوز، روز یکشنبه، ۴ اپریل ۲۰۲۰ م، ساکنان شهر کابل از رهبران سیاسی کشورشان انتقاد کردند که خاموشی اختیار کرده‌اند؛ درحالی‌که مردم به دلیل COVID-19 در کشور با "بحران سخت" روبه‌رو هستند. مردم می‌گویند که آنان به دنبال لقمه نانی برای زنده ماندن، سخت تلاش می‌کنند؛ اما رهبران به جای راه‌حل، "وضعیت را از بد بدتر می‌کنند". عبدالسمیع، امام مسجد می‌گوید: "آن‌ها نه به ملت؛ بلکه به مواضع سیاسی خود می‌اندیشند. روزانه جوانان بسیاری به شهادت می‌رسند؛ اما حکومت‌داران اصلاً به این موضوع فکر نمی‌کنند." احمد فهیم، یک‌تن از شهروندان کابل می‌گوید: "ما نمی‌دانیم که آن‌ها (رهبران) چه می‌خواهند. مردم با بدبختی روبه‌رواند. ویروس کرونا سراسر جهان را فرا گرفته‌است. مردم از حکام می‌خواهند که اختلافاتشان را کنار بگذارند." منصور هدایت، تحلیل‌گر مسائل اقتصادی می‌گوید: "رهبران برجسته سیاسی باید به فکر مردم باشند. بدون شک مردم بیش‌تر از ویروس کرونا، نگران بحران سیاسی‌اند." امروزه مردم اراکین دولت را به دلیل گسترش ویروس کرونا، جنگ، بی‌کاری و فقر، به بی‌کفایتی متهم می‌کنند.

تبصره

جامعه افغانستان بار دیگر جنایت رهبری دولت را علیه مردم‌اش مشاهده می‌کند. بحران «ویروس کرونا» یک مرتبه دیگر چشمان شهروندان را باز کرده‌است، تا بدانند که این رهبران دست‌نشانده به هیچ وجه به آرامش امت اهمیت نمی‌دهند؛ بلکه بیش‌تر نگران بازی‌های سیاسی خوداند. مردم از ناامنی زیاد، بی‌کاری، گرسنگی، فقر، ... رنج می‌برند؛ اما هیچ یک از «دو رئیس جمهور» به این وضعیت توجه ندارند.

هجوم امریکایی‌ها زندگی امت را به یک جنگ بی‌پایان تبدیل کرده‌است. سازمان ملل متحد پس از گذشت بیش از یک دهه مستندات منظم از تأثیر جنگ بر غیرنظامیان، دریافته‌است که در سال ۲۰۱۹ م، ارقام تلفات غیرنظامیان از ۱۰۰۰۰۰ تن فراتر رفته‌است. تادامیچی یاماموتو، نماینده ویژه سازمان ملل برای افغانستان و رئیس هیأت معاونیت ملل متحد در افغانستان (یوناما) گفت: "تقریباً هیچ غیرنظامی در افغانستان وجود ندارد از خشونت‌های جاری در امان مانده باشد." فقر و بی‌کاری نیز افغان‌ها را مأیوس کرده‌است. بر اساس گزارش سازمان بین‌المللی کار (ILO)، یافته‌های چندین سازمان مختلف نشان می‌دهد که نرخ بی‌کاری در افغانستان بین ۲۵ تا ۳۰ درصد است و این آمار نشان می‌دهد که افغانستان بیش‌ترین تعداد بی‌کار را در جهان دارد. طبق گزارش برنامه جهانی غذا (WFP)، بیش از نیمی از مردم افغانستان زیر خط فقر زندگی می‌کنند.

این تنها بخشی از واقعیت‌های تلخ و ظالمانه در این کشور است. علاوه‌براین، بحران کرونا و قرنطینه، ترس مردم از ضربات شدید اقتصادی و مرگ در اثر گرسنگی را افزایش داده‌است. هزاران خانواده مخارج زندگی خود را با کار روزانه تأمین می‌کنند. آنان در

حیرت‌اند که در زمان قرنطینه چی باید بخورند؛ درحالی که رهبران با پوشیدن ماسک صورت و دست‌کش در کاخ ریاست جمهوری نشسته‌اند و به مردم تجویز می‌کنند که برای مبارزه با شیوع این ویروس باید قرنطینه‌ها را جدی بگیرند. اما امت خواب نیست، امت می‌بیند که چگونه مرتباً از طرف خائن‌ان اسلام، بدون سرپرستی رها می‌شوند و با صدای بلند و بی‌ترس از آن‌ها شکایت می‌کنند. امت برای یک رهبر صادق فریاد می‌زند و می‌گرید، رهبری که مردم‌اش را به حال خودشان رها نمی‌کند، رهبری که حمایت از آن‌ها را در صدر اولویت‌هایش قرار می‌دهد.

پس از انتخابات ریاست جمهوری، یک پیرمرد افغان به الجزیره گفت: "ما فقط می‌توانیم به الله سبحانه و تعالی دعا کنیم تا ما را از این وضعیت نجات دهد." اکنون فرصتی بی‌پیشینه فراهم آمده‌است. امت به یاری این مردم درمانده به‌پا خاسته‌است؛ به یاری کسانی که نمی‌توانند با در خانه ماندن و حفظ خود از ابتلاء به این ویروس، چیزی برای خوردن بخرند؛ به یاری آنانی که روز و شب نگران‌اند که آیا فردا فرزندان‌شان چیزی برای خوردن خواهند داشت یا خیر؟ حال آن‌که دیگران دستگاه ایمنی بدن‌شان را در مقابل این ویروس تقویت می‌کنند؛ به یاری مردمی که شدیداً خواهان راه‌گشایی از جانب الله سبحانه و تعالی‌اند، تا سرانجام آنان را از تور رهبرانی نجات دهد که این مردم درمانده را در زمان واگیری در خانه‌ها حبس کرده‌اند، بدون این‌که فکر کنند آیا چیزی برای خوردن دارند یا خیر! درحالی که خود در کاخ‌ها و تخت‌های‌شان می‌خورند و می‌آرامند.

«لَيَنْتَقِضَنَّ عُرَى الْإِسْلَامِ عُرْوَةٌ عُرْوَةٌ، فَكُلَّمَا انْتَقَضَتْ عُرْوَةٌ تَشَبَّثَ النَّاسُ بِالتِّي تَلِيهَا، فَأَوْلَاهُنَّ نَقْضُ الْحُكْمِ، وَآخِرُهُنَّ
الصَّلَاةُ»

[البخاری/تاریخ کبیر]

ترجمه: همانا گره‌های اسلام یکی پی دیگری از بین می‌رود. هرگاه گره‌ای از بین رود، مردم به گره بعدی‌اش چنگ می‌زنند؛ اولین این گره‌ها حاکمیت و آخرین آن نماز خواهد بود.

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب‌التحریر

نویسنده: امانه عابد

۱۹ شعبان ۱۴۴۱ ه.ق.

۱۲ اپریل ۲۰۲۰ م.

مترجم: امیر حسام